

Ladislav Kubíček

Blahoslavení chudí v duchu

Blahoslavení chudí v duchu, neboť jim patří nebeské království. Nikoliv budižkničemové, nkoliv omezení nebo duševně nemocní, ale chudí duchu. Co to znamená? Kdo se svou chudobou nesouhlasí a touží po bohatství, ten není chudý duchu. Kdo se své chudoby snaží zbavit nekalým způsobem, ten určitě není chudý v duchu. A naopak někdo může mít i velký majetek, ale nelpí na něm, je ochoten se dělit s druhými - ten ducha chudoby má. Mám já ducha chudoby? Vždycky? Jak v tomto směru vypadá můj dosavadní život? Na čem ještě lpím? Co je třeba „prodat“? Mohu v této oblasti ještě dál růst? Jak konkrétně žít chudobu, abych nepohoršoval, ale působil apoštolsky přitažlivě? Jistě se bude chudoba projevovat jinak mezi zaměstnanci diplomatického sboru než u pracovníků zemědělského družstva. A proto, Duchu svatý, řekni mi jasně, jaksi chudobu představuješ u mě.

Honba za bohatstvím

Honba za bohatstvím není rozšířeným hříchem jenom v zemích bohatých. Setkáváme se s ní čím dál častěji i v zemích rozvojových, kde je sice fyzický hlad, ale pramalý duch chudoby. Dříve tam lidé tolik po bohatství netoužili. Dnes je i pro tyto země typická závist, převraty, politické konflikty. Bohatství je hříchem dvacátého století. Hřích je možné vykoupit pokáním, smírem - i za ty druhé. Právě duch chudoby je speciálním léčebným prostředkem na tuto nemoc dnešní doby. Chceme-li tu propast hříchu bohatství vy-rovnat, musíme sbírat, kde se dá. K duchu chudoby nepotřebujeme státní souhlas ani žádnou přihlášku. O mém slibu chudoby nemusí nikdo nic vědět. Čím tajnější, tím cennější. Je třeba to dobře uvážit. (z knihy *Na minutu s L. Kubíčkem – Zapalují?*)

Richard Rohr

Rodina duchovní a přirozená

Všechny obnovy jdoucí do hloubky znamenají v nějaké míře návrat k rodině. Do tohoto světa přicházíme ve vztahu, kterému říkáme rodina. Do Božího království vstupujeme v síti vztahů, kterému říkáme církev nebo

duchovní rodina. Pro vznik, sdílení a zničení života platí stejná pravidla jak v rodině přirozené (biologické), tak i duchovní (církevní), a proto platí i v našich vztazích s Bohem; oblasti našeho života, kde se nemůžeme sdílet, jsou právě těmi oblastmi, kam Bůh nemůže zasahovat. A oblasti, kam Bůh nemůže zasahovat, nikdy nemohou být sdíleny k dobru všech.

Zdá se, že duchovní a přirozená rodina se navzájem potřebují, aby mohly navzájem korigovat svou tvář, zacílení a směr. Přirozená rodina se bez spirituální stává izolovanou, osamělou, rodově zatíženou a bez vize. Duchovní rodina (církev) se bez rodiny přirozené stává chladnou, ideologickou, odlidštěnou, orientovanou na stanovené cíle a neschopnou nést své poslání.

(meditace pro 30. neděli v mezidobí)

Akce Zachraňme lovosické varhany

zůstává pro naši farnost stále aktuální.

Díky trvajícím ochotě k pomoci od pana Pavla Hrubeše pokračují aktivity na opravě varhan v našem kostele. Naplánované benefiční koncerty je nutno odložit na dobu kdy bude možné je realizovat.

Děkujeme všem, kdo opravu podpořili finančně i všem, kteří se zapojili do přípravy a realizace této akce. Podrobnější informace a způsob jak přispět najdete na internetových stránkách farnosti <https://farnostlovosice.cz/>.

Liturgie v rodině

Karanténa je příležitost už o tomto víkendu využít možnost si zorganizovat domácí bohoslužbu slova.

Pokud o něčem takovém uvažujete, ale ještě jste se neodhodlali – zde je několik návodů k inspiraci:

<https://www.youtube.com/watch?v=nXjfwGSluRU>

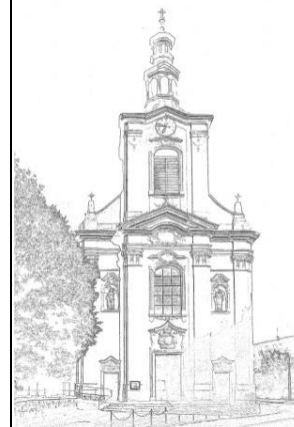
<https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200315liturgie-v-rodine>

<https://www.farnostkomin.cz/aktuality/domaci-bohosluzba-slova/>

<https://www.pastorace.cz/clanky/manual-pro-domaci-nedelni-bohosluzbu>

Václav č. 35 (2020)

25. 10. 2020

Týdeník

římskokatolické farnosti sv. Václava v Lovosicích Zahradní 32/2 410 02 Lovosice web: farnostlovosice.cz

30. neděle v mezidobí

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE

LOVOSICE

Kostel sv. Václava

Ne 9:30
Út 17:30
St, Čt 8:00
Pá 16:30

Modlitební skupina

Út 16:30

SULEJOVICE

Kostel Nejsvětější Trojice

3. neděle v měsíci, v 8:00

DD Milešov

zámecká kaple

V době karantény nebude.

- Farní kavárna po dobu karantény nebude.
- Tuto neděli a další neděle vládá **zakázala účast věřících na mši svaté**. Z toho důvodu bude v Lovosicích v neděli od 10:00 do 10:30 možno přijít do kostela so soukromě pomodlit a individuálně přistupovat ke sv. přijímání. Kdo v tomto čase nemůže přijít, může zavolat tel. 603845460 a domluvit si jiný termín.
- Mimořádná mše v Sulejovicích avizovaná na tuto neděli se ruší.
- Předstíň kostela sv. Václava v Lovosicích bude přístupná až do odpoledních hodin.
- Využijte možnost sledovat mše svaté v televizi a na internetu.
- Stále je možnost si v sakristii zakoupit: závěsný Katolický kalendář (A5) za 49 Kč závěsný Rodinný plánovací kalendář (A3) za 79 Kč

David Wilkerson

Dýka a kříž

1. Do podsvětí velkoměsta III

„Co mi chceš říci, Pane?“ Snažil jsem se porozumět. Na stole ležel Life. Už jsem ho chtěl vzít do ruky, pak jsem se ale zarazil. Ne, nechci upadnout do takové pasti - číst si časopis místo modlitby. Začal jsem opět přecházet, ale pokaždé, když jsem přišel ke stolu, upoutal mne časopis znovu.

„Pane, je tam snad něco, co mi chceš ukázat?“ zvolal jsem a můj hlas se rozlehl ztichlým domem.

Usedl jsem do svého křesla a s těžkým srdcem jsem časopis otevřel. A za chvíli jsem se už díval na kresbu sedmi hochů a po tváři mi tekly slzy. Druhý den, ve středu, byla večer v kostele modlitební hodina. Rozhodl jsem se, že řeknu shromáždění o svém novém pokusu „od dvanácti do dvou“ a o zvláštním nápadu jet do New Yorku.

Toho večera sněžilo, byla chladná zimní noc. Mnoho lidí se nesešlo. Ti z farem se zřejmě báli sněhové bouře. Z města pár lidí přišlo, dost opožděně. Usadili se v zadních lavicích, což je vždycky pro kazatele špatné znamení: bude mluvit ke „studnému“ shromáždění.

Nesnažil jsem se ani kázat. Požádal jsem, aby všichni přišli dopředu, že jím chci něco ukázat. Rozevřel jsem před nimi Life. „Dobře se podívejte na tváře těch chlapců“, řekl jsem a vyprávěl jim, že jsem dostal zřetelný pokyn jít do New Yorku a snažit se těm hochům pomoci.

Moji posluchači na mne hleděli chladně. Vůbec se jich to nedotklo a vím proč. Místo soustrasti cítí každý k těmto hochům spíše odpor. Sám jsem dost dobře nechápal vlastní reakci. Pak se stala zvláštní věc. Oznámil jsem shromáždění, že na cestu do New Yorku nemám peníze. Přestože tam bylo tak málo lidí a ani nechápali, o co mi jde, přišli tiše dopředu a jeden po druhém kladli svůj příspěvek na stůl Páně. Ten večer se sebralo 75 dolarů, právě tolik, kolik je potřeba na cestu autem do New Yorku a zpět.

Ve čtvrtek jsem byl připraven jet. Zavolał jsem ještě Gwen a snažil se jí vysvětlit - obávám se, že marně - o co se pokouším.

„Opravdu si myslíš, že tě vede Duch svatý?“ zeptala se.

„Ano, drahá. Opravdu.“

„Dobře, tak si nezapomeň vzít s sebou teplé ponožky.“

Ve čtvrtek časně ráno jsem sedl do svého starého auta a se mnou ještě Miles Hoover, vedoucí naší mládeže. Rozloučit se s námi nepřišel nikdo, což byla další známka úplného nepochopení, které mou cestu provázelo. I já sám jsem se musel ptát sám sebe, proč, pro všechno na světě, jedu do New Yorku a vezu s sebou vytrženou stránku z novin.

Chlapecké tváře na ní mě tolik zaujaly a já jsem pořád vlastně nevěděl proč.

„Mám strach“, přiznal jsem se Milesovi, když jsme jeli po dálnici „Pennsylvania Turnpike“.

„Strach?“ „Ano. Bojím se, že se pouštím do něčeho hrozně odvážného. Chtěl bych mít opravdu jasno, že jednám podle Božího vedení a ne podle nějakých svých bláznivých představ.“ Jeli jsme chvíli tiše dál.

„Milesi?“ „Hmmm.“

V rozpacích jsem se díval před sebe, bál jsem se podívat se na něj.

„Chtěl bych, abys něco zkusil. Vezmi si svou Bibli, naslepo ji kdekoliv otevři a přečti první odstavec, na který položíš prst.“

Miles na mne pohlédl, jako by mne chtěl obvinít z nějaké pověry, ale nakonec udělal, oč jsem ho prosil. Sáhł na zadní sedadlo a vzal si tam Bibli. Koutkem oka jsem viděl, jak zavřel oči, zaklonil hlavu, otevřel knihu a rázně položil prst na stránku. Četl nejprve sám pro sebe. Pak se otočil, podíval se na mne, ale stále mlčel.

„Tak co?“ ptal jsem se.

Byla to část ze Žalmu 126, pátý a šestý verš: „Ti, kteříž se slzami rozsévali, s prozpěvováním žnouti budou. Sem i tam chodící lid s pláčem rozsévá drahé símě, ale potom přijde, s plesáním snášeti bude snopy své“, četl Miles.

Bylo to veliké povzbuzení pro naši cestu do New Yorku. A bylo dobře, že přišlo. Bylo to totiž poslední povzbuzení, kterého se nám na velmi dlouhou dobu dostalo....

(z knihy D. Wilkersona Dýka a kříž)

Možnost získat dušičkové odpustky bude kvůli pandemii prodloužena

Z důvodu pandemie Covid-19 je možnost získat plnomocné odpustky pro zemřelé prodloužena na celý měsíc listopad. Úkony a podmínky jejich získání budou přizpůsobené tak, aby se zajistila bezpečnost věřících. Z pověření Svatého otce to umožnila formou dekretu Apoštolská penitenciárie, která

tak vyšla vstříc žádostem biskupů z mnoha zemí světa postižených koronavirem.

Apoštolská penitenciárie s osobním pověřením papeže Františka stanovila, že je letos možné získat plnomocné odpustky po celý měsíc listopad. Tato možnost plnomocných odpustků, která obvykle platí pouze od 1. do 8. listopadu, byla nyní prodloužena na celý měsíc z důvodu pandemie Covid-19. V České republice je tato možnost i týden před 1. listopadem, tj. letos již od 25.10 2020.

V dekretu s podpisy hlavního penitenciáře kardinála Maura Piacenzy a regenta Mons. Krzysztofa Nykiela stojí, že je letos možné získat plnomocné odpustky kterýkoliv den v měsíci listopadu. **Podmínkou je návštěva kostela nebo kapličky a modlitby Otčenáš a Věřím v Boha a dalších obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a vyloučení veškeré náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu).**

Kromě toho **senioři, nemocní a všichni, kteří z vážných důvodů nemohou opustit své bydliště** kvůli omezením spojenými s pandemií, mohou získat odpustky na dálku. Stačí, **pokud se v modlitbě spojí se společenstvím církve, zřeknou se jakéhokoliv hříchu a s úmyslem splnit, jakmile to bude možné, i další podmínky (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) a před obrazem Pána Ježíše nebo Panny Marie se pomodlí za zesnulé.**

Mohou to být např. ranní chvály nebo nešpory z breviáře za zesnulé, růženec, Korunka k Božímu milosrdenství nebo jiné modlitby za zemřelé, které se věřící obvykle modlí, četba úryvku z Evangelia, který je součástí liturgie za zesnulé, nebo vykonání skutku milosrdenství, obětování Bohu bolestí a útrap vlastního života.

Apoštolská penitenciárie v dekretu zároveň žádá, aby byli kněží k dispozici pro věřící v udělování svátostí smíření a svatého přijímání nemocným. Kardinál Piacenza a Mons. Nykiel připomínají platná nařízení v Nótě týkající se svátosti smíření v době pandemie z 19. března tohoto roku.

Závěrem jsou všichni kněží naléhavě vyzýváni, aby na svátek Vzpomínky za všechny věrné zemřelé sloužily třikrát za den mši.